

LIMBA ROMÂNĂ, DULCEA LIMBĂ A UNIRII prof. Ecaterina Chifu

Motto:

„Multe e dulce și frumoasă!
Limba ce-o vorbim!
Altă limbă-armonioasă!
Ca ea nu găsim”.
(Gheorghe Sion – „Limba românească”)

Limba română „dulce și frumoasă” „ca un fagure de miere” cum o caracteriza M.Eminescu în poezia „Epigonii”, limba „veche și-nțeleaptă”, „limba vechilor cazanii”(„Limba noastră” – Alexe Mateevici) a fost și va fi un factor de coeziune, de unire permanentă între românii de pretutindeni, un suport deosebit pentru spiritualitatea românească, în care a înflorit cultura română, prin opere ce au ajuns în universalitate.

Cei cu „inima română” sunt cu adevărat uniți în „cuget și simțiri” căci există un anumit fel de a gândi și de a simți românește, imprimat de factura psihică a unui popor străvechi ca al nostru, poporul român, blând și înțelept, greu încercat de-a lungul istoriei sale atât de zbuciumate.

Visul unirii tuturor românilor a fost și va fi cel mai frumos vis al unui neam ce dorește să trăiască liniștit în spațiul său străvechi, de la „Nistru pân’ la Tisa” (M. Eminescu – „Doina”) de la „marea cea mare la Atlantic”(N. Iorga– „Istoria Românilor)).

Dacismul, curent ideologic autohton, afirmat la începutul secolului al XX-lea și caracterizat prin punerea în evidență a contribuției dacilor în etnogeneza românească, la formarea limbii și culturii române va crea bazele unei concepții unitare asupra originii limbii române și va stabili adevărul asupra istoriei neamului românesc.

Limba matrice a Europei este vechea limbă creată de daci, de cei care au dus-o în lume pe diferite căi, prin transhumanță sau transmutare în alte spații, din cauza înmulțirii demografice, a calamităților sau din interese economice.

Această limbă matrice s-a păstrat în limbile romanice, cu sistemul ei gramatical coerent, cu modele de structurare a comunicării, cu ajutorul unor lexeme care au forme sonore și scrise aproape identice în diferite limbi europene, ce redau multiple noțiuni și vom demonstra aceasta în cartea viitoare: „Limba dacilor, limbă universală” argumentând acest adevăr printr-un studiu de lingvistică. Trebuie stabilită diferența între limba latină și limba română, este necesar a se recunoaște că limba etruscilor desprinși din daci, stabiliți în Lațium, Italia este limba latină, devenită prin gramaticieni și clerici limbă a culturii elitelor europene, nu o limbă a popoarelor europene care sunt unite atât prin legături de sânge, cât și prin legături spirituale, asemănările lingvistice fiind evidente.

Nimic nu este mai frumos pe lume decât să deschizi mintea și să faci să vibreze sufletul unor copii la tot ce este frumos, măreț, moral, dar mai ales la tot ce este românesc.

Ei trebuie să înțeleagă și să prețuiască limba română căci:
„Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată,

Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată.”
(Alexe Mateevici – „Limba noastră”)

Așa a scris Alexei Mateevici în aceste versuri nemuritoare, vădind dragostea sa pentru limba română.

Limba română are un farmec și o poezie aparte, fiind o limbă fonetică, foarte muzicală. Jules Michelet, istoric francez, spunea când vorbea de limba română că „graiul poporului român este un suspin și o lacrimă îi tremură în viers”(Jules Michelet „Histoire de la Roumanie”).

Mereu îmbogățită cu alte cuvinte luate din alte limbi, îndeosebi din franceză, limba română este într-o permanentă schimbare, mai ales datorită noilor tehnologii și a exploziei informaționale.

Deși separați prin opreliști diferite de-a lungul istoriei, românii și-a păstrat unitatea de limbă, azi fiind posibilă înțelegerea românilor de pretutindeni, chiar dacă vorbesc dialecte diferite.

Un rol deosebit la cunoașterea limbii române corecte îl are școala, acest izvor de lumină de unde elevii pot sorbi învățătura cărților. Așa ei pot cunoaște pe marii scriitori români, de la Ienăchiță Văcărescu, care spune „Podoabe limbii voastre dați, cu românești cuvinte” până la fermecătoarea poezie a marelui Eminescu cel ce-a scris versuri nemuritoare ca acestea „Pân’ ce izvorăsc din veacuri stele una câte una/ Și din neguri, dintre codrii, tremurând s-arată luna”(M.Eminescu – „Scrisoarea III), conturând teoria relativității înainte de Einstein, la fascinația poveștilor lui Ion Creangă, la umorul lui I.L.Caragiale și la literatura contemporană.

Mai bogați sufletește, mai luminați la minte, mai frumos formați pentru viață, elevii români vor face față cu cinste noilor cerințe ale școlii românești, dacă învață bine limba natală, purtătoare de valori spirituale.

Prin studiu, ei vor căpăta deprinderi de exprimare corectă orală și scrisă, cunoștințe de literatură, de istorie și geografie a spațiului românesc, de cultură și civilizație românească, prin talentul dascălilor străluciți pe care-i are școala românească din țară și de peste hotare.

Limba pentru care s-au dat atâtea jertfe de sânge pe plaiurile românești, limba credinței noastre strămoșești, limba română este o limbă omogenă, o limbă a viitorului european, ea fiind mai bine sistematizată ca alte limbi, va fi limba Europei unite, cum preconizează mulți cercetători.

Ca pedagog, am realizat auxiliare didactice pentru elevi și studenți precum: „Limba română. Gramatica de bază pentru elevi”(Editura Didactică și Pedagogică, 2011), „Gramatica de bază pentru elevi. Culegere de exerciții și teste” (Editura Didactică și Pedagogică, 2012), „Limba română. Ortograme explicate” (Editura Didactică și Pedagogică, 2012).

Limba română, limbă cu multiple posibilități de a reflecta realitatea, de a reda noțiuni, idei, sentimente, subtilități ale gândirii este ea însăși o operă de artă, prin muzicalitatea, fonetica și topica sa, iar noi avem obligația de a o respecta, dezvolta și valorifica în comunicarea scrisă și orală, precum și în opere literare ce o pot înscrie în contextul lingvistic internațional, în patrimoniul cultural al umanității.

Prof. Ecaterina Chifu